

Capitolul 1

Ce n-aș fi dat să se grăbească puțin tipul de deasupra mea, pentru că începeam să mă plictisesc.

Din păcate, nu dădea impresia că avea să termine prea curând. Brad sau Brian, sau cum i-o fi zis, împingea cu putere, strângând din ochi, și era așa de concentrat de-ai fi zis că sexul, lobotomia sau ridicarea de grinzi de oțel, tot un drac.

— Brett, am găfâit, hotărând că e timpul să trec la treburile serioase.

— Bryce, a spus, căscând un ochi.

— Bryce, am adoptat informația și mi-am tras fața de femeie pătrunsă de pasiune, la un pas de orgasm. Te rog... te rog... nu te opri.

A căscat și ochiul numărul 2. Acum amândoi erau larg deschiși.

Un minut a mai durat și gata.

— Scuze, a găfâit, rostogolindu-se de pe mine, rușinat. N-am știut... n-am vrut să...

— Nu-i nimic, iubitele.

Doar un pic mă simțeam vinovată pentru că apelam la trucul cu „nu te opri”. Nu dădea întotdeauna roade, dar existau tipi pe care manevra asta îi termina.

— A fost extraordinar, am adăugat.

Și sincer, nu era o minciună sfruntată. Partida de sex în sine fusese mediocră, însă șuvoiul de după..., senzația trezită

de vitalitatea și de sufletul lui care se scurgeau în mine... asta da, fusese o chestie tare. Țasta era practic scopul existenței unui sucub ca mine.

Mi-a zâmbit obosit. Energia pe care o avusese zburda acum prin corpul meu. Pierderea ei îl epuizase, îl topise pe picioare. În scurt timp avea să-l ia somnul și probabil că urma să o țină tot așa în următoarele câteva zile. Avusese un suflet bun și mă înfruptasem din el cu simț de răspundere, la fel și din viața lui. Acum, mulțumită mie, viața lui se scurtase cu câțiva ani.

Am încercat să nu mă gândesc la asta în timp ce-mi trăgeam rapid hainele pe mine. În schimb, m-am concentrat pe ideea că făcusem ce trebuise ca să-mi asigur mie supraviețuirea. În plus, stăpânii mei infernali îmi cereau să seduc și să pângăresc la greu suflete de treabă. Probabil că m-aș fi simțit mai puțin vinovată în cazul bărbaților răi, dar ei nu mă ajutau să-mi îndeplinesc cota infernală.

Bryce părea mirat că plecam așa, pe nepusă masă, dar era prea terminat să se mai opună. I-am promis că-l sun, fără să am de gând să-mi respect promisiunea, și m-am strecurat afară din cameră pe când el se prelingea într-o stare de inconștiență.

Abia trecusem pragul ușii de la ieșire că m-am și transformat. Venisem la el sub forma unei tipe înalte cu părul castaniu, dar acum îmi reluasem corpul preferat de tipă minionă cu ochii verde spre căprui și păr șaten care cocheta cu auriul. Asemenea unei mari părți din viața mea, trăsăturile îmi treceau cu grație de la o stare la alta, fără a se fixa vreodată cu adevărat pe una anume.

Mi l-am alungat pe Bryce din minte, exact cum procedam cu majoritatea bărbaților prin patul cărora treceam, și am

traversat orașul spre ceea ce devenea puțin câte puțin a doua mea locuință. Era o clădire de apartamente cu fațada din stuc maroniu situată într-o zonă populată cu alte clădiri similare, care încercau cu disperare să fie pe cât de moderne puteau fi construcțiile noi din Seattle. Mi-am parcat Passat-ul în față, mi-am extras cheile din geantă și am intrat înăuntru.

Apartamentul era tăcut, liniștit, înfodolit în pledul întunericului. Un ceas din apropiere m-a anunțat că era trei dimineața. În drum spre dormitor mi-am schimbat din nou aspectul, renunțând la haine în favoarea unei cămăși de noapte roșii.

Când am ajuns în pragul ușii, am încremenit și mi s-a pus un nod în gât. Ai fi zis că după atâta timp m-am obișnuit cu el și nu mă mai afecta în felul ăsta. Dar mă înșelasem și pățeam la fel de fiecare dată.

Seth zăcea împrăștiat pe pat, cu un braț întins deasupra capului. Avea respirația profundă și neregulată, iar cearșafurile se răsuciseră în jurul corpului lui înalt și subțire. Lumina lunii nu lăsa să i se vadă prea bine culoarea părului, dar la lumina soarelui castaniul deschis ar fi căpătat o nuanță de roșcat strălucitor. Privindu-l, studiindu-l, am simțit că îmi crește inima în piept. Nu mă așteptasem să mai simt ceva asemănător pentru vreun bărbat, nu după atâtea secole de... vid. Bryce nu însemnase nimic, dar bărbatul de dinaintea mea era totul pentru mine.

M-am strecurat în pat lângă el și instantaneu m-a cuprins cu brațul. Cred că o făcea instinctiv. Legătura dintre noi era așa de profundă, încât nici în somn nu puteam sta departe unul de celălalt.

Mi-am lipit obrazul de pieptul lui Seth și pielea lui mi-a încălzit-o pe a mea în timp ce adormeam. Vina pe care mi-o trezise faza cu Bryce s-a risipit și în curând nu mai existau pe lumea asta decât Seth și iubirea mea pentru el.

Aproape instantaneu m-am prelinș într-un vis. Atât că de fapt nu participam la visul acela, cel puțin nu la modul activ. Mă priveam și vedeam evenimentele derulându-se de parcă m-aș fi uitat la un film. Numai că, spre deosebire de un film, chiar *simțeam* fiecare detaliu. Imaginile, sunetele... erau aproape mai vii decât în realitate.

Cealaltă Georgina se afla într-o bucătărie, una pe care nu o recunoșteam. Era plină de lumină, modernă, mult mai mare decât îmi închipui că ar avea nevoie un non-talent într-ale bucătăriei ca mine. Georgina cea din vis stătea lângă chiuvetă, cu mâinile până la coate în apă cu clăbuci, cu miros de portocale. Spăla vase de mână, lucru care m-a surprins pe mine cea reală, dar făcea o treabă de mântuială, lucru care nu m-a mai surprins. Pe podea zăcea bucăți o mașină de spălat vase, ceea ce explica nevoia de efort fizic.

Dintr-o altă încăpere răzbătea melodia „Sweet Home Alabama”. Georgina cea din vis lălăia în timp ce spăla vasele și simțeam, în felul ăla ireal, oniric, că e fericită. Era mulțumită, deborda de o fericire totală pe care cu greu o puteam înțelege. Chiar și alături de Seth, rareori mă simțisem așa, și trebuie spus că eram al naibii de fericită cu el. Mi-era imposibil să-mi închipui ce mă putea face pe mine cea din vis să mă simt astfel, mai ales în timp ce duceam la îndeplinire un lucru așa de banal precum spălatul de vase.

M-am trezit.

Spre surprinderea mea, era dimineată în bună regulă și soarele strălucea. Nici nu simțisem când trecuse timpul. Visul păruse să dureze doar un minut, dar totuși deșteptătorul din apropiere pretindea că trecuseră șase ore. Pierderea fericirii pe care o simțisem eu cea din vis mi-a strecurat un ghimpe în inimă.

Și mai ciudat de atât era că mă simțeam... aiurea. Mi-a luat ceva până să îmi dau seama de problemă: eram epuizată. Energia de care aveam nevoie ca să supraviețuiesc, energia pe care i-o furasem lui Bryce, se dusese aproape de tot. De fapt, acum aveam mai puțină decât înainte să mă culc cu el. Era illogic. O porție de energie ca aia ar fi trebuit să mă țină cel puțin câteva săptămâni, însă eu eram aproape la fel de epuizată ca înainte de asta. Nu eram chiar pe zero încât să-mi pierd capacitatea de a-mi schimba aspectul, dar aveam nevoie de o nouă porție în câteva zile.

— Ce e? s-a auzit vocea somnoroasă a lui Seth de lângă mine.

M-am rostogolit și l-am văzut sprijinit într-un cot, privindu-mă cu un zâmbet ușor, dulce.

Nu voiam să-i explic ce se întâmplase pentru că în felul ăsta ar fi trebuit să-i dau detalii despre ce făcusem cu Bryce și, deși teoretic Seth știa ce făceam ca să supraviețuiesc, totuși, fericitiți sunt cei săraci cu duhul.

— Nimic, am mințit eu, experta în minciuni.

— Mi-a fost dor de tine azi-noapte, a spus el și mi-a atins obrazul.

— Ba nu. Erai ocupat cu Cady și O'Neill.

Zâmbetul i-a devenit ușor strâmb, dar chiar în timpul ăsta i-am zărit în priviri aerul ăla visător, interiorizat, pe care îl

căpăta când gândul îi zbura la personajele din romanele sale. În lunga mea existență reușisem să fac regii și generalii să-mi cerșească iubirea, însă uneori nici măcar farmecele mele nu puteau concura cu oamenii care îi populau imaginația lui Seth.

Din fericire, nu ne aflam într-unul din acele momente și atenția lui s-a îndreptat din nou asupra mea.

— Nț. Ei nu arată așa de bine în cămașă de noapte. Apropo, asta îmi amintește de Anne Sexton, de „inimioare de scorțișoară de la prăvălia cu dulciuri”.

Numai Seth ar fi fost în stare să recurgă la o poetă depresivă ca să-mi facă un compliment¹. Mi-am coborât privirea și mi-am trecut absentă mâna peste mătasea roșie.

— Așa e, arată destul de bine, am recunoscut. Se prea poate să arăt mai bine în asta decât goală.

— Nu, Thetis, a spus batjocoritor. Nu e adevărat.

Am zâmbit, cum făceam întotdeauna când folosea numele asta de alint. În mitologia greacă, Thetis fusese mama lui Ahile, o zeiță care avea puterea de a-și schimba aspectul și care fusese cucerită de un muritor perseverent. Apoi, cu o mișcare uluitor de îndrăzneță, Seth m-a trântit pe spate și a început să mă sărute pe gât.

— Ușurel, am spus și m-am împotrivit mai mult de formă. N-avem timp de așa ceva. Am treabă. Și vreau să-mi iau micul dejun.

— S-a marcat, a mormăit, avansând apoi spre gura mea.

¹ Aluzie la poemul *Cântec pentru o cămașă de noapte roșie* (*Song for a Red Nightgown*) al poetei americane Anne Sexton (1928-1974), care suferea de o tulburare bipolară manifestată prin episoade maniacale și depresie.

Am terminat cu protestele. Seth se pricepea de minune să sărute. Avea genul ăla de sărutări care ți se topesc în gură și te copleșesc de dulceață, cam ca vata pe băț.

Însă noi nu puteam avea parte de o topire în bună regulă. Știa exact când să se oprească, se și antrenase pe treaba asta, așa că s-a desprins de buzele mele și și-a luat și mâinile. Zâmbind încă, m-a privit cum zăceam deloc demnă, împrăștiată.

Am zâmbit și eu, reprimându-mi regretul pe care îl simțeam de fiecare dată când se retrăgea.

Dar așa mergeau lucrurile între noi și, sincer, puseserăm la punct un sistem destul de performant, dacă te gândeai la toate complicațiile pe care le presupunea relația noastră. Prietenul meu Hugh spusese odată în glumă că toate femeile le răpesc sufletul bărbaților dacă sunt împreună destul de mult timp. În cazul meu nu era nevoie de ani de ciorovăială, un sărut prea lung avea același efect. Asta era soarta unui sucub. Nu eu făcusem regulile și nu aveam cum să opresc transferul involuntar de energie pe care îl atrăgea după sine contactul fizic intim. Însă puteam hotărî dacă se ajungea la acel contact fizic, și aveam grijă să nu se ajungă acolo. Tânjeam după Seth, dar nu voiam să-i răpesc energia, așa cum făcusem cu Bryce.

M-am ridicat și eu, gata să mă dau jos din pat, dar cred că Seth era mai îndrăzneț în dimineața asta. Mi-a cuprins talia cu brațele, m-a tras la el în poală, mi s-a lipit de spate și și-a îngropat fața nerasă în gâtul și părul meu. A inspirat greu și adânc și i-am simțit corpul tremurând. Apoi a expirat la fel de lent, de parcă ar fi încercat să-și capete controlul, și m-a strâns mai tare.

— Georgina, a șoptit, dezmiertându-mi pielea cu răsufleta lui.